

LBRIS

We know
books

CRISTIAN TERRAN

PLANETA ARHONȚILOR

NEGUJTORII DE SUFLETE

Brașov 2025

Avertisment –	7
Prefață –	11
Preambul - Deșteptarea conștiinței –	28
Introducere - Povestea povestitorului –	52
Capitolul I - Povestea Omenirii –	63
Capitolul II - Formarea Multiversului –	82
Capitolul III - Istoria ascunsă –	91
Capitolul IV - Lumea subtilă, de la vechile religii la știință –	110
Capitolul V - Vechile religii versus noile științe –	133
Capitolul VI - Symbolism cultural –	151
Capitolul VII - Ființele din spatele vălului –	183
Capitolul VIII - Arhetipurile care coboară din stele –	253
Capitolul IX - Poarta tăcută spre dimensiuni ascunse –	269
Capitolul X - Calea digitală către înrobirea Sufletului –	306
Capitolul XI - Luna, gardianul tăcut al Pământului –	355
Capitolul XII - Terra, o planetă modelată din umbră –	403
Capitolul XIII - Lumea de dincolo –	457
Povestea Negustorilor de Suflete –	480
Epilog - Când vălul va cădea –	524
Bibliografie –	528

Prefață

Timpul care s-a comprimat

Te salut, dragă cititorule! Au trecut șase ani de la apariția primei ediții a acestei cărți. La vremea aceea, nici nu bănuiam cât de repede se vor confirma temerile, analizele și scenariile pe care le-am așternut în paginile sale. Gândisem acea lucrare ca pe o avertizare, o proiecție asupra decadelor ce aveau să urmeze. Dar viața, această forță care întotdeauna schimbă planurile noastre, a accelerat totul, iar evenimentele au venit cu o viteză care i-a surprins chiar și pe cei mai sceptici.

Cei care au citit *Planeta Arhonților* (2019), știu că nu a fost doar o simplă carte, ci începutul unei dezvăluiri. De atunci, am avut o chemare de a adăuga alte două volume, *Demonul Roșu* (2020) și *Bătălia pentru Suflete* (2021). Fiecare a venit să completeze imaginea, să ajute cititorii să înțeleagă mai limpede desfășurarea evenimentelor între 2020 și 2022, o perioadă care a schimbat ireversibil lumea noastră.

Dar iată că acum, în pragul unui nou val de transformări, simt din nou chemarea să adaug încă o piesă acestui puzzle, pentru că ce urmează va depăși tot ceea ce am trăit până acum.

Dacă anii trecuți au fost o pregătire, o repetiție generală, acum păpușarii care țin în mâini hățurile planetei au trecut deja la implementarea fazelor următoare, terminale. S-a verificat terenul, s-a testat supunerea colectivă, iar concluzia lor este limpede și mai clară ca niciodată, omenirea este pregătită, în mare parte, să accepte următoarele niveluri ale controlului.

Dar care este, de fapt, scopul lor? Când privești la acești jucători invizibili, care controlează deja resursele Terrei, bani și putere la niveluri greu de imaginat, apare inevitabil întrebarea, de ce continuă? De ce nu se opresc? Au deja totul. Au averi care ar putea hrăni generații întregi, au tehnologie, au poziții de putere în state, în economii, în structuri globale. Și totuși... setea lor nu se stinge.

Cine sau ce îi mână mai departe? Ce știu ei și noi nu știm? Căci nu mai e vorba doar despre bani sau control economic, nu mai este doar dorința de a mai aduna o companie, de a mai cuceri o piață. În joc este altceva, ceva ce scapă percepției publice.

Este vorba despre o altă agendă, una care pare că nu se mai reduce la bogăție, putere, ci la transformarea însăși a condiției umane, la modificarea omului ca specie. La pregătirea pentru o nouă ordine existențială, în care vechile norme, vechile suflete, vechile vibrații nu mai au loc. Pare că există o agendă care durează de mii de ani și care este continuată de succesorii vechilor stăpâni.

Cine sunt de fapt, Ei? Pe mulți nu-i vom cunoaște niciodată. Când spun Ei, nu mă refer la guverne, parlamente sau președinți. Puterea reală s-a retras în spatele scenei, în umbra unor structuri economice suprastatale, corporațiile gigantice, fondurile de investiții, structurile financiare globale.

Corporații precum Lockheed Martin, RTX Corporation sau Northrop Grumman, cu bugete militare de zeci de miliarde de dolari, mai mari decât PIB-ul unor state întregi. Giganți alimentari și industriali precum Mondelez, Unilever, Kellogg's, Procter & Gamble sau Nestlé, ale căror cifre de afaceri individuale depășesc bugetele naționale ale multor țări.

Și deasupra lor, cei trei coloși financiari invizibili, BlackRock, Vanguard, State Street, care par să gestioneze tot. Sumele pe care le administrează aceste entități sfidează orice imaginație, trilioane de dolari, fiecare. În mâinile lor, economia mondială e doar o tablă de joc.

Dacă PIB-ul unei țări mari, precum Franța, e de 2,5 spre 3 trilioane de dolari, atunci acești giganți controlează puteri financiare de câteva ori mai mari decât întregi continente. Doar Black Rock gestionează peste 12 trilioane de dolari, Van Guard aproximativ 10 trilioane iar Stare Street *doar* vreo 5 trilioane. Comparativ, România cu un PIB de aproximativ 300 miliarde de dolari, pare o piesă de buzunar în marea lor arhitectură.

Pentru a conștientiza diferența dintre un milion, un miliard și un trilion să ne gândim la timp... un milion de secunde sunt aproximativ 11 zile, un miliard de secunde sunt ceva peste 37,5 ani, iar un trilion de secunde sunt peste 31 500 de ani... Dacă cu un milion de dolari îți cumperi o vilă, o mașină scumpă și trăiești liniștit câțiva ani, cu un miliard îți poți cumpăra, pe lângă acestea, o flotă de avioane, o insulă și încă îți mai rămân de investiții sume destul de mari, ei bine cu un trilion de dolari îți poți cumpăra zeci de țări mai mici sau poți finanța bugetele unor alte țări. Vă las pe voi să faceți calculele la cele aproape 30 trilioane (ianuarie 2025) de dolari ai celor trei companii...

Războiul modern este tăcut, dar absolut. Dacă în trecut cuceririle se făceau cu sabia și toporul, astăzi bătăliile nu mai au nevoie de armate vizibile. Pe vremuri, vikingii invadau regatele doar pentru a cere tribut de aur. Nu-i interesa cine e rege, cine face legile, cine scrie Constituția, voiau doar bogățiile. Astăzi, tributul este altul. Banii au devenit instrumente de subjugare culturală, ideologică și spirituală. Țările sunt manipulate să adopte legi, să schimbe modele educaționale, să destrame tradiții, să-și golească identitatea. Democrația a devenit un spectacol de fațadă, o iluzie atent întreținută pentru a crea senzația de alegere, în timp ce adevărata putere se ascunde în spatele conglomeratelor economice.

Tehnologia este noul instrument al posesiunii mentale. Până în anul 2000, manipularea minții colective se făcea prin televiziune, radio, ziare. Dar adevărata revoluție a venit odată cu apariția

telefonului inteligent, această unealtă a depășit toate metodele dictatorilor din trecut. Telefoanele nu doar că ne ascultă, ne urmăresc și ne trasează traseele zilnice, dar au reușit să pătrundă în gândurile noastre. Algoritmii lor ne cunosc mai bine decât ne cunoaștem noi înșine. Ne modelează comportamentul, ne anticipează reacțiile, ne influențează deciziile de zi cu zi, ne rescriu, discret, tiparele cognitive și chiar ne dau indicații despre cum să gândim. Astfel, programarea mentală globală a devenit posibilă fără ca oamenii să simtă că li se întâmplă ceva.

Pandemia (a se înțelege de la bun început că voi folosi acest termen doar pentru a descrie o perioadă istorică... din punctul meu de vedere a fost un plan diabolic pus la cale pentru a se testa populația)... Așadar, pandemia a fost, înainte de toate, o lecție planetară de supunere colectivă. În câteva luni, lumea întreagă a acceptat reguli absurde, restricții greu de imaginat, măsuri care în urmă cu doar câțiva ani păreau fantezii distopice. Interdicția de a ieși din case după ora 22:00, blocaje economice forțate. muncă de acasă pentru milioane de oameni, interzicerea adunărilor religioase, suspendarea oricărui drept de protest, iar ceea ce este cel mai grav, lipsa de reacție. Omenirea a demonstrat că poate fi adusă, prin frică, într-o stare de obediență perfectă. Aceasta a fost, de fapt, marea probă generală pentru etapele următoare ale controlului.

Cine ar fi crezut, în 2019, că în doar câteva luni oamenii vor accepta supravegherea totală, vor renunța la tradiții ancestrale, își vor permite rescrierea identității culturale, vor adopta fără opoziție noile dogme sociale dictate de ingineria globală?!

Totul s-a produs în tăcere, fără lovituri de stat, fără războaie clasice, doar prin controlul minții colective. De aceea, această carte continuă firul început. Pentru că ce am trăit până acum a fost doar un preambul. Adevăratele faze urmează să vină. Și ele vor aduce și noi tehnologii, dar și o redefinire a omului ca specie.

Ce alegem acum, va decide dacă rămânem ființe vii, spirituale, suverane, sau devenim simple noduri biologice într-o rețea post-umană globală.

Primul șoc al pandemiei a fost, desigur, asupra sănătății. Asupra sănătății fiecăruia, dar și asupra întregului sistem medical global. Brusc, spitalele s-au umplut, cabinetele medicale nu mai puteau primi pacienți așa cum o făceau înainte. În acel moment, un concept care până atunci fusese mai mult o idee de viitor, medicina online, a explodat. Consultațiile video cu medicii, rețetele trimise pe e-mail, monitorizarea de la distanță a pacienților, aplicațiile de monitorizare a sănătății au devenit rapid obișnuință.

Pe de altă parte, sănătatea a devenit și un subiect politic. Deciziile despre purtarea măștii, vaccinare, restricții sau testare au împărțit societățile în tabere. A apărut o polarizare așa de puternică încât prietenii și familiile s-au certat pe aceste teme. În paralel, pe fundal, companiile farmaceutice și cercetătorii au accelerat dezvoltări biotehnologice care, fără pandemie, probabil ar fi avut nevoie de decenii, vaccinurile pe bază de ARN mesager, terapii genetice sau soluții experimentale au devenit realitate.

Unul dintre cele mai vizibile efecte a fost în felul în care muncim. Peste noapte, milioane de oameni din întreaga lume și-au transformat sufrageriile, bucătăriile sau chiar dormitoarele în birouri temporare. Platforme precum Zoom, Google Meet sau Microsoft Teams au devenit indispensabile. Ceea ce părea imposibil pentru multe companii, să lucrezi de acasă zi de zi, a devenit normalitate. Multe firme și-au redus spațiile de birouri, au renunțat la chirii costisitoare și au regândit complet modul de organizare a muncii. Munca hibridă, o combinație între birou și tele-muncă, a devenit un nou standard.

Dar această schimbare a venit la pachet cu alte transformări profunde. S-au accelerat procesele de automatizare. Roboții au început să fie tot mai prezenți în fabrici, depozite și chiar restaurante.

Inteligența artificială a câștigat teren în recrutare, contabilitate, analiză de date și multe alte domenii. Și toate acestea s-au petrecut cu o viteză mult mai mare decât ar fi fost posibil fără această criză.

Pandemia a împins și școala într-o direcție complet nouă. Închiderea fizică a școlilor a forțat profesorii și elevii să se adapteze la învățământul online. Această mutare nu a fost lipsită de probleme. Mulți copii nu au avut acces la calculatoare, internet sau un spațiu liniștit de studiu. Inegalitățile sociale s-au accentuat. În același timp, lipsa contactului direct a afectat dezvoltarea emoțională a multor elevi. În esență, pentru milioane de copii, anii 2020-2022 au fost ani de izolare, nu doar de învățare.

Totuși, educația online a deschis și uși noi. Au apărut numeroase platforme educaționale de calitate, cursuri internaționale, programe de formare profesională la distanță. Conceptul de a învăța de oriunde și oricând a devenit mai accesibil ca niciodată.

Poate cel mai subtil și mai important impact al pandemiei a fost asupra modului în care ne raportăm la tehnologie și confidențialitate. Pentru a *controla răspândirea virusului*, multe guverne au introdus aplicații de urmărire a contactelor, coduri QR de sănătate, sisteme digitale de verificare a vaccinării. Pașapoartele de sănătate electronice au fost, pentru o vreme, necesare pentru a călători sau a participa la evenimente publice.

În paralel, plățile electronice au devenit ceva normal. Numerarul a început să dispară din tot mai multe locuri, accelerând tendința spre o economie complet digitală. Chiar și în restaurante sau piețe, plățile cu cardul sau telefonul au devenit regula, nu excepția.

Izolarea, frica de boală, nesiguranța economică și ruptura socială au produs un val global de probleme psihologice. Organizațiile internaționale au semnalat creșteri dramatice ale anxietății, depresiei, problemelor de somn și chiar ale sinuciderilor. Mulți oameni s-au confruntat cu pierderi de sens, atacuri de panică, frici greu de controlat.

Pentru alții, pandemia a adus însă și o redescoperire a sinelui. Unii au realizat că locul de muncă nu mai este centrul vieții lor. Au reevaluat prietenii, familia, prioritățile. Mișcarea cunoscută sub numele de Marea Remaniere (Great Resignation) a arătat că mulți oameni și-au dat demisia pentru a-și schimba complet stilul de viață.

Pandemia a dat guvernelor din întreaga lume o putere enormă de a decide asupra vieții cetățenilor, Lockdown-uri, restricții de circulație, închideri de afaceri, Suspendarea libertăților temporare. Pentru mulți oameni, această experiență a semănat neîncredere în autorități, a alimentat teorii ale conspirației și a dus la polarizarea politică extremă în multe țări. La nivel internațional, pandemia a adâncit și mai mult rivalitățile dintre marile puteri, astfel Statele Unite, China, Rusia și Europa și-au consolidat agendele interne și externe în funcție de felul în care au traversat această criză.

Ce mai înseamnă astăzi *normalitatea* la care voiam să revenim în 2020? Una dintre cele mai subtile transformări produse de pandemie a fost modificarea profundă a valorilor sociale. Libertatea individuală s-a ciocnit de ideea binelui comun. A apărut o dezbatere acerbă despre cât de mult poate un stat să controleze viața oamenilor pentru a proteja sănătatea colectivă. În același timp, pentru o parte din populație pandemia a fost o invitație la introspecție. S-au căutat mai mult sensul vieții, spiritualitatea, simplitatea, întoarcerea la natură. Alții au devenit însă mai radicali, mai furioși, mai izolați de ceilalți.

Poate cea mai importantă întrebare este, care sunt lucrurile care nu ar fi existat astăzi fără pandemie?

Tele-munca generalizată, lucrul de acasă ar fi rămas o raritate; Explozia tele-medicinei, consultațiile online cu medicii s-ar fi dezvoltat mult mai lent; Pașapoartele de sănătate digitale, ideea de certificat sanitar ar fi părut extremă înainte de 2020; Accelerarea biotehnologiei, vaccinurile pe bază de ARNm au fost accelerate forțat; Extinderea supravegherii digitale, aplicații de urmărire a

oamenilor, coduri QR medicale și monitorizarea datelor personale au fost acceptate de majoritatea populației; Transformarea profundă a educației, lecțiile online și formarea continuă digitală au crescut spectaculos; Saltul în IA și automatizare, pentru a compensa lipsa forței de muncă, robotizarea a fost grăbită masiv.

Dacă privim în urmă, pandemia a fost mai mult decât o criză medicală, a fost o răscruce. Ea a împins omenirea cu o viteză nebănuită într-o nouă epocă, o eră mai digitalizată, mai supravegheată, mai controlată, mai polarizată, mai fragilă psihologic. Totodată, a deschis și uși spre reinventare, spre spiritualitate, reevaluarea valorilor, dorința de simplificare și reconectare autentică.

În final, lumea post-pandemică nu mai este cea din 2019 și, cel mai probabil, nu va mai fi niciodată.

Așadar, anul 2020 ne-a schimbat nu doar viața ci și viziunea fiecăruia asupra viitorului nostru și a celor din jur, viitorul țărilor, al omenirii. Dacă până atunci lucrurile erau clar întipărite în mentalul colectiv, lumea își urma cursul oarecum firesc și normal spre dezvoltare pentru a se ajunge la culmile dezvoltării tehnologiei și a confortului individual, acum destul de mulți oameni, oricum, mult mai mulți decât în 2019, au realizat că am luat o curbă spre unele noi idei și înclinații pe care nu se punea accentul înainte. Cel puțin nu la nivel mare și nu atât de direct.

Oamenii au început să își pună întrebări despre realitatea în care trăiesc chiar din 2020. Mulți au crezut la început toate poveștile puse în scenă, în unele părți mai stângaci, în alte țări mai abil, în funcție de pregătirea fiecărei națiuni în manipulare.

Apoi, încet, încet, evidențele ieșeau la iveală și destul de mulți au început să facă propriile lor cercetări... atât cât le mai permitea sistemul. Pentru că a fost pentru prima dată în istorie când libertatea de exprimare a fost suprimată, cel puțin online, la nivel mondial. Tot ceea ce nu susținea trendul oficial era șters iar utilizatorii mai multor

rețele de socializare chiar aruncați afară din acea rețea. Au continuat apoi unele evidențe de ordin tehnic, etic și pur și simplu omenesc. Oamenii erau îndemnați să se vaccineze primind în schimb mititei, bere, hamburgeri, bilete la teatru, la concerte. O adevărată campanie electorală.

Cei s-au abținut de la aceste manipulări au putut apoi vedea aceleași personaje politice, publice, care îi îndemnaseră pe oameni să facă acest experiment, pentru că era precizat și acest lucru pe unele formulare, chiar în momentul în care apăreau mai multe cazuri de efecte secundare, că de fapt nimeni nu a obligat pe nimeni și actul vaccinării a fost de fapt la libera alegere a oamenilor.

Adevărat, doar că în 2020 au existat companii care și-au concediat angajații dacă nu au vrut să se autoimunizeze cu un ser experimental. Au fost voci ale guvernanților din multe țări, care i-au etichetat pe cei ce nu doreau substanțe străine neverificate în prealabil conform normelor internaționale stabilite, chiar teroriști.

Da, primul ministru al României de la acea vreme, domnul Florin Cîțu afirma la acea vreme: *Acțiunile celor care se împotrivesc vaccinării și purtării măștii sunt similare cu ale teroriștilor!* Nu voi intra prea mult în aceste detalii pentru a nu aduce în amintirea celor ce au trăit acele vremuri, unele traume. Însă este nevoie să nu uităm aceste aspecte pentru a nu le repeta.

Apoi, să nu uităm cum, la 3 ani de la administrare, după ce mai mulți specialiști avertizaseră că nu s-au făcut destul de multe teste pe noile seruri experimentale, unele firme au recunoscut efectele adverse ale acestor vaccinuri, politicienii au spus că nimeni nu a fost obligat, experții au zis că oamenii și-au dat acordul etc. Așadar, oamenii au uitat aceste experimente la care au luat parte și poate speră să nu mai treacă prin așa ceva, adică prin situația de a lua o decizie bazată pe propria gândire.

Orice criză globală afectează sănătatea mentală a oamenilor, dar produce și cutremure adânci în economia lumii. Pandemia